

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky **B. D.**, bytom vo V. č. X., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. mája 2007, č. k. 5 Sd/163/2006 - 19, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11. mája 2007 č. k. 5 Sd /163/2006 - 19, **potvrďuje**.

Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 11. mája 2006, č. k. 5 Sd /163/2006-19, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 11. apríla 2006 číslo X., ktorým bola podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“, zamietnutá žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nemá pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, keďže podľa záverov posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Starej Ľubovni pokles jej schopnosti

vykonávať zárobkovú činnosť je 10 %. Skutkové zistenia odporkyne považoval za dostatočné a jej právne závery za správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že nesúhlasí s výrokom prvostupňového súdu, že nespĺňa podmienky priznania invalidného dôchodku a že jej pokles schopnosti pracovať nečiní viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pretože zo všetkých lekárskeho posudkov vypracovaných na posúdenie jej zdravotného stavu vyplýva, že trpí degeneratívnym ochorením kolenných kĺbov, trpí bolesťami bedrových kĺbov a zvýšeným krvným tlakom a berie lieky na srdce. Taktiež je liečená svojím psychiatrom, ktorý potvrdil opakovane, že trpí ťažkou depesiou. Žiada preto zrušiť rozsudok prvostupňového súdu za účelom prešetrenia jej zdravotného stavu zadovážením nového posudku o jej zdravotnom stave za účelom priznania invalidného dôchodku.

Odporkyňa sa na odvolanie navrhovateľky písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s ods. 2 OSP/, preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť, lebo nie je dôvodné.

Z dávkových spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľky posudzovala 29. marca 2006 MUDr. D. B., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka so sídlom v Starej Ľubovni. Po osobnom vyšetrení navrhovateľky a po zohľadnení jeho výsledkov, ako aj po zohľadnení obsahu pripojenej zdravotnej dokumentácie zistil u navrhovateľky degeneratívne ochorenie kolenných kĺbov – I. štádium, hypertenziu I st. a poruchu tukového metabolizmu. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil „obmedzenie pohybu oboch kolenných kĺbov ľahkého stupňa, pričom bola zistená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly XV, odd. G, položky 52.a Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení vo výške 10 %.

K rovnakému záveru dospela v posudku z 8. augusta 2006 aj MUDr. K. V., posudková lekárka Sociálnej poisťovne ústredia v Bratislave so sídlom v Prešove po

posúdení doloženej lekárskej správy z psychiatrického vyšetrenia v Starej Ľubovni z 21. júla 2006. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky určila počínajúce degeneratívne zmeny kolien s mierou poklesu tiež 10 %. Z predloženej lekárskej správy vyplynula „Epizóda ľahkej depresie“, ktorú Príloha č. 4 zákona o sociálnom poistení ani neuvádza. Znamky psychického ochorenia sa neprejavili ani pri jej osobnom vyšetrení.

K takýmto záverom dospela MUDr. K. V. aj vo svojom dopĺňacom posudku z 5. marca 2007, ktorý vypracovala na požiadanie krajského súdu po predložení kardiologického- interného vyšetrenia navrhovateľky z 29. novembra 2006 a zo 4. januára 2007, neurologického vyšetrenia z 29. novembra 2006, z 21. decembra 2006 a z 3. januára 2007, tiež z EEG vyšetrenia zo 7. decembra 2006 a z CT vyšetrenia z 27. decembra 2006 s tým, že pôvodne vypracovaný posudok považovala za správny.

Hoci navrhovateľka aj na pojednávaní na krajskom súde namietala, že jej zdravotné problémy pretrvávajú, že berie množstvo liekov a že jej zdravotný stav zodpovedá invalidite, posudkoví lekári zhodne uzavreli, že navrhovateľka má počínajúce degeneratívne zmeny kolien. Jej zdravotné ťažkosti sú zaradené v Prílohe č. 4 zákona o sociálnom poistení v kapitole XV. odd. G, položky 52.a a vyjadrujú 10% mieru zníženia schopnosti vykonávať pracovnú činnosť v porovnaní so zdravými občanmi. Nebolo preto preukázané, že navrhovateľka je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav nemá zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40%.

Medzi závermi posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni a osobnej nezáujatosti nemal súd dôvody pochybovať. Námietky uvádzané navrhovateľkou v opravnom prostriedku, ale aj na pojednávaní súd nemohol zohľadniť, lebo uvádzané zdravotné problémy boli známe posudkovým lekárom a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery o invalidite navrhovateľky. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu preto nezistil ani odvolací súd.

Ak by v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľky v dôsledku už zistených ochorení, môže navrhovateľka opätovne požiadať o preskúmanie a prehodnotenie miery poklesu schopnosti alebo o zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolačí súd preto rovnako, ako súd prvého stupňa, dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou, zodpovedajúcou zákonu.

Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o jej invalidite spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť. Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd považoval závery krajského súdu za správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, preto napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, pretože nebola v odvolacom konaní úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júna 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová